

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН
МОЕТО ЗАВЕЩАНИЕ КЪМ
ПРИЯТЕЛИТЕ

Превод от руски: Кръстьо Станишев, —

chitanka.info

МОЕТО ЗАВЕЩАНИЕ КЪМ ПРИЯТЕЛИТЕ ^[0]

*Аз искам утре да умра,
в света на чудни наслаждениа,
към бреговете на забвение
да литне сянката добра...
Прощавай ти, очарование,
отрада в моя дълъг ден.
О, доближете се към мен,
благоговение, внимание!
Певецът да умре реши,
нима луната тихо плава
и бяла пелена уши
за парка с тъмната морава?
Притихнал, сънен е брегът,
където споровете наши
все още радостно трептят.
Ще минем ли със пълни чаши?
О, тук под небосвода син
на пир последен призовете
пак Ерос, брат и властелин
на смъртните и боговете,
той нека с весело лице
размаха звънкаща камбана,
да ни разсмее от сърце
край пълната пенлива кана.
Да долетят игриво пак
и нашите музи вдъхновени,*

за тях е първият кърчаг —
вериги сладки и свещени...

Дордето утринна звезда
изгрей, в ръката на поета
кърчага с виното ще свети
сред тази братска веселба.
И мойта свирка сладкогласна,
певица на мечта прекрасна,
ще грабна, сетил пак скръбта,
за сетен път със думи нежни
не ще припомня вечността,
а на гърдите белоснежни
ще ме опне радостта.

Зорницата, нощта пробола,
щом блесне в бистри небеса,
над озарената топола,
покрита с утринна роса...
Анакреон със грозд дарете,
учител скъп на мойта страст,
а тъжно ще се спусна аз
на Ахерон към бреговете.
Довиждане на всички вас,
подайте ми за сбогом длани!
О, изпълнете в скръбен час
без мене мойто завещание.
Дойди, певцо мил и скъп^[1],
с любов Темир и Вакх възпявал,
ленива лира ти дарявам
сред музи да не знаеш скръб.
Припомняй дружбата ни чиста,
о, Пушкин, радостен мъдрец!
Вземи със чашата лъчиста
увехналия мой венец!
Сърцето си на вас оставям,
приятели от младостта,

*затворена в щастлива леност
сред ложе от безброй цветя,
и моите песни на забвение
предавам с болка във гръдта.*

*На свойто тихо погребение
ще ви поканя вече блед,
веселието вдъхновено
на всеки ще даде билет...
Окичили с венци главите,
елате в скръбната обител,
където вашият певец
сред мрак към Хеликон отива,
и напишете със резец:
„Лежи тук юноша, мъдрец,
на Аполон дете щастливо“.*

---

[0] Приживе на Пушкин не е печатано. ↑

[1] „Дойди, певцо мил и скъп“ — Делвиг. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.